

Надежда Захариева

Тая кротост...

Тая кротост в стиха ми
откъде ли се взе,
като тръпка разтърсва
моите спрели нозе,
като блъска сърцето
в уж спокойната гръд,
като цялата аз съм
скрита жажда за път!

Тая кротост в стиха ми
не е искрена. Не!
Мойте мисли препускат –
непокорни коне.
Ако с тях не пътувах
тайно в жега и студ,
как могла бих тъй дълго
да не мръдна оттук!

Тая кротост в стиха ми
теб те радва... Аз знам.
Както знам, че сънуваш
бели пътища сам.
Тая кротост в стиха ми
подарявам ти, щом
като ласкава стряха
пази нашия дом.

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8653>]